

ἄπειρον καὶ αὐτοκρατές καὶ μέμεικται οὐδενὶ χρήματι, ἀλλὰ μόνος αὐτὸς ἐπ' ἑωυτοῦ ἐστίν... καὶ ἂν ἐκώλυνεν αὐτὸν τὰ συμμεμειγμένα, ὥστε μηδενὸς χρήματος κρατεῖν ὁμοίως ὥς καὶ μόνον ἑόντα ἐφ' ἑαυτοῦ Δημόκριτος 217 μόνον οἱ θεοφιλέες, ὅσοις ἐχθρὸν τὸ ἀδικεῖν 228.3-5 οἱ τῶν φειδωλῶν παῖδες ἀμαθέες γινόμενοι, ὥσπερ οἱ ὀρχησταὶ οἱ ἐς τὰς μαχαίρας ὀρούοντες, ἣν ἐνὸς μόνον (μὴ) τύχωσι καταφερόμενοι, ἔνθα δεῖ τοὺς πόδας ἐρεῖσαι, ἀπόλλυνται (χαλεπὸν δὲ τυχεῖν ἐνός· τὸ γὰρ ἵχνιον μόνον λείπεται τῶν ποδῶν) 2. Μόνος/μοναδικός, sole/single, Παρμενίδης 2.2 εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν ἐρέω, κόμισαι δὲ σὺ μῦθον ἀκούσας, αἴπερ ὁδοὶ μόναι διζήσιός εἰσι νοῆσαι 8.1 μόνος δ' ἔτι μῦθος ὁδοῖο λείπεται ὥς ἔστιν 3. Μόνος/ὀλομόναχος, alone/all alone, Ἐμπεδοκλῆς 17.1 καὶ 17.16 τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἠϋξήθη μόνον εἶναι ἐκ πλεόνων Δημόκριτος 244 φαῦλον, καὶ μόνος ἦς, μήτε λέξης μήτ' ἐργάση. || **μόνον.** Μόνο, only, Ἐμπεδοκλῆς 2.5 αὐτὸ μόνον πεισθέντες, ὅτῳ προσέκυρσεν ἕκαστος 8.3 μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων ἔστι 134.4 φρὴν ἱερὴ καὶ ἀθέσφατος ἔπλετο μόνον, φροντίσι κόσμον ἅπαντα καταΐσσουσα θοῆται Φιλόλαος 2.3 ἄπειρα δὲ μόνον (ἢ περαίνοντα μόνον) οὐ κα εἶη 11.16 ἰδοὺς δέ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θείοις πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν ἰσχύουσαν Ἀναξαγόρας 4.12 οὐκ ἂν παρ' ἡμῖν μόνον ἀποκριθείη, ἀλλὰ καὶ ἄλλη Δημόκριτος 68 δόκιμος ἀνὴρ καὶ ἀδόκιμος οὐκ ἐξ ὧν πράσσει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν βούλεται Ἀρχύτας 1.29 οὐ μόνον δέ κα τούτῳ γνοίημεν.

μόριον. Μόριον/συστατικὸν μέρος, particle/component part, Μέλισσος 9 εἰ δὲ ἔχοι πάχος, ἔχοι ἂν μόρια, καὶ οὐκέτι ἐν εἶη. Πρβλ. μέρος, μοῖρα.

μόρος (συνών. θάνατος, πότμος, ἀντίθ. γέννησις, φύσις). Μοίρα θανάτου/θάνατος, fate of death/death, Ἡράκλειτος 20 γινόμενοι ζῶειν ἐθέλουσι μόρους τ' ἔχειν ... καὶ παῖδας καταλείπουσι μόρους γενέσθαι 25 μόροι γὰρ μέζονες μέζονας μοίρας λαγχάνουσι. Πρβλ. θνητός, μοῖρα.

μορφή 1. Μορφή, form, Παρμενίδης 8.53 μορφὰς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν Ἐμπεδοκλῆς 21.2 εἴ τι καὶ